

Sygn. akt II AKa 17/18

UZASADNIENIE

W sprawie III K 156/14 Sądu Okręgowego w Poznaniu oskarżonymi byli:

1. P. C., któremu zarzucono to, że:

I. w okresie od marca do października 2007 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. M., M. M., D. K. (1) i innymi osobami wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem była działalność przestępca polegająca na wyłudzeniu, na podstawie dokumentów stwierdzających nieprawdę, kredytów w różnych wysokościach z banków prowadzących swą działalność na terenie P., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w dniu 19 marca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 46 200 zł, będąc współdziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem jako autentyczne podrobione przez T. M. i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w PHU (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i – poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, miejsca pracy i wysokości osiąganego dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 46 200 zł, przyjmując w zamian kwotę 4 600 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w dniu 23 marca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 10 000 zł, będąc współdziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem jako autentyczne podrobione przez T. M. i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w PHU (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, miejsca pracy i wysokości osiąganego dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 10 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 1 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w dniu 28 marca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 46 200 zł, będąc współdziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) J. S., które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 46 200 zł, przyjmując w zamian kwotę 4 600 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w dniu 17 kwietnia 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 20 000 zł, będąc współdziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem jako autentyczne podrobione i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach R. K. w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez R. K. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania,

doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 2 000 zł, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w dniu 5 czerwca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 43 890 zł, będąc współudziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem jako autentyczne podrobione i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach D. K. (2) w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez D. K. (2) dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 43 890 zł, przyjmując w zamian kwotę 4 300 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. w dniu 12 czerwca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 20 000 zł, będąc współudziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem nierzetelne pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach W. D. w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez W. D. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 2 500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. w dniu 7 września 2007 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami – działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 315 000 zł na nazwisko A. W. w Banku (...) SA, przedkładając za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. W. w Sklepie (...), które to okoliczności wraz z trzema raportami miesięcznymi ZUS dotyczącymi zatrudnienia A. W. w okresie od maja 2007 r. do lipca 2007 r. oraz nierzetelną deklaracją podatkową PIT 37 dotyczącą wysokości dochodu osiągniętego przez A. W. w roku 2006 - miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie banku (...) SA w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, a także miejsca pracy A. W. i wysokości osiągniętych przez niego dochodów doprowadził wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 315 000 zł, z której to kwoty przyjął następnie korzyść majątkową w wysokości 20 000 zł, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. w dniu 11 września 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 15 000 zł, będąc współudziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. G. w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez A. G. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 15 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 1 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w dniu 16 października 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz M. M. – prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) S.A. kredytu w kwocie 40 000 zł, będąc współudziałowcem tej spółki przedłożył za jej pośrednictwem nierzetelne pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach W. D. w firmie (...), które to

okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) S.A. w błąd co do rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez W. D. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 4 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. **M. M.**, której zarzucono to, że:

XI. w okresie od marca do października 2007 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. M., P. C., D. K. (1) i innymi osobami wzięła udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem była działalność przestępcza polegająca na wyłudzeniu, na podstawie dokumentów stwierdzających nieprawdę, kredytów w różnych wysokościach z banków prowadzących swą działalność na terenie P., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XII. w dniu 19 marca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. – udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 46 200 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła jako autentyczne podrobione przez T. M. i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w PHU (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, miejsca pracy i wysokości osiąganego dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 46 200 zł, przyjmując w zamian kwotę 1 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. w dniu 23 marca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 10 000 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła jako autentyczne podrobione przez T. M. i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w PHU (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, miejsca pracy i wysokości osiąganego dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 10 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. w dniu 28 marca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 46 200 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) J. S., które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 46 200 zł, przyjmując w zamian kwotę 500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. w dniu 17 kwietnia 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 20 000 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła jako autentyczne podrobione i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach R. K. w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez R. K. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 500 zł, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. w dniu 5 czerwca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 43 890 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła jako autentyczne podrobione i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach D. K. (2) w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez D. K. (2) dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 43 890 zł, przyjmując w zamian kwotę 500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. w dniu 5 czerwca 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 43 890 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła jako autentyczne podrobione i nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach D. K. (2) w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez D. K. (2) dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 43 890 zł, przyjmując w zamian kwotę 500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVIII. w dniu 7 września 2007 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M., P. C. i innymi osobami prowadząc Biuro Ubezpieczeniowo – Kredytowe z siedzibą w P. i działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 315 000 zł na nazwisko A. W. w Banku (...) SA, przedkładając za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. W. w Sklepie (...), które to okoliczności wraz z trzema raportami miesięcznymi ZUS dotyczącymi zatrudnienia A. W. w/w firmie w okresie od maja 2007 r. do lipca 2007 r. oraz nierzetelną deklaracją podatkową PIT 37 dotyczącą wysokości dochodu osiągniętego przez A. W. w roku 2006 - miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie banku (...) SA w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, a także miejsca pracy A. W. i wysokości osiąganych przez niego dochodów doprowadziła wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 315 000 zł, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIX. w dniu 11 września 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) Bank S.A. kredytu w kwocie 15 000 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. G. w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) Bank S.A. w błąd co do rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez A. G. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 15 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XX. w dniu 16 października 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., D. K. (1), oraz P. C. udziałowcem (...) sp. z o.o. w P. i innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wyłudzenia od (...) S.A. kredytu w kwocie 40 000 zł, będąc prezesem tej spółki przedłożyła nierzetelne pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach W. D. w firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie (...) S.A. w błąd co do rzetelności przedkładanego dokumentu, miejsca pracy i wysokości osiąganego przez W. D. dochodu oraz zamiaru i możliwości terminowej spłaty

zaciąganego zobowiązania, doprowadziła (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40 000 zł, przyjmując w zamian kwotę 4 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. **M. K. (1)**, któremu zarzucono to, że:

XXI. w okresie od stycznia 2005 r. do października 2007 r., na terenie P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem była działalność przestępcza polegająca na wyłudzeniu, na podstawie dokumentów stwierdzających nieprawdę, kredytów w różnych wysokościach z banków prowadzących swą działalność na terenie P., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXII. w okresie od 4 sierpnia 2005 r. do 29 sierpnia 2005 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którym celem było wyłudzenie kredytów bankowych, wspólnie i w porozumieniu z T. M., M. K. (2) i innymi osobami, będąc zatrudnionym w (...) Bank (...) S.A. na stanowisku koordynatora ds. kredytów hipotecznych, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż wiedząc o tym, że przedłożone w banku zaświadczenie o zatrudnieniu K. B. w (...) Biuro (...), formularz danych osobowych na nazwisko K. B. i in. stwierdzają nieprawdę odnośnie jej zatrudnienia i zarobków, wprowadził w błąd bank co do autentyczności przedłożonych dokumentów, sytuacji majątkowej K. B. oraz możliwości spłaty przez nią kredytu i doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w wysokości 117 419,85 CHF, co stanowiło równowartość 308 814,20 zł, na podstawie zawartej umowy z dnia 29.08.05, o nr (...)05- (...) o kredyt mieszkaniowy N.-H. dotyczący nieruchomości położonej w m. B. ul. (...), z której to kwoty uzyskał następnie korzyść pieniężną w nieustalonej wysokości, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIII. w okresie od 30 marca 2005 r. do 19 kwietnia 2005 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którym celem było wyłudzenie kredytów bankowych, wspólnie i w porozumieniu z T. M., M. K. (2) i innymi osobami, będąc zatrudnionym w (...) Bank (...) S.A. na stanowisku koordynatora ds. kredytów hipotecznych, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż wiedząc o tym, że przedłożone w banku zaświadczenie o zatrudnieniu M. L. w (...) sp. z o.o. w P., formularz danych osobowych na nazwisko M. L., oświadczenie zbywcy i in. stwierdzają nieprawdę odnośnie jego zatrudnienia i zarobków, wprowadził w błąd bank co do autentyczności przedłożonych dokumentów, sytuacji majątkowej M. L. oraz możliwości i zamiaru spłaty przez niego kredytu i doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w wysokości 240 000 zł, na podstawie zawartej umowy z dnia 19.04.05, o nr(...) o kredyt mieszkaniowy (...) dotyczący nieruchomości położonej w m. D. ul. (...), z której to kwoty uzyskał następnie korzyść pieniężną w nieustalonej wysokości, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4. **M. B. (1)**, któremu zarzucono to, że:

XXIV. w październiku 2006 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami, działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 285 000 zł na nazwisko N. R. w (...) Bank (...) S.A. w P., przeznaczając na ten cel pieniądze w celu opłacenia kosztów związanych z podrobieniem dokumentów i opłaceniem podstawionej osoby, przedkładając następnie za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci operatu szacunkowego nieruchomości położonej w Ł. potwierdzającego nieprawdziwy fakt zabudowania jej budynkiem jednorodzinny oraz odpisu aktu notarialnego sprzedaży tej nieruchomości oraz nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach N. R., wprowadzając w ten sposób (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów i możliwości spłaty kredytu doprowadził wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 285 000 zł, z której to kwoty uzyskał następnie korzyść majątkową w wysokości 60 000 zł, tj. o

czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXV. w dniu 7 września 2007 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami, działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 315 000 zł na nazwisko A. W. w Banku (...) S.A., przeznaczając na ten cel pieniądze w kwocie 15 000 zł w celu opłacenia kosztów związanych z podrobieniem dokumentów, opłaceniem podstawionej osoby i sporządzeniem aktu notarialnego, przedkładając następnie za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. W. w Sklepie (...), które to okoliczności wraz z trzema raportami miesięcznymi ZUS dotyczącymi zatrudnienia A. W. w w/w firmie w okresie od maja 2007 r. do lipca 2007 r. oraz nierzetelnej deklaracji podatkowej PIT 37 dotyczącej wysokości dochodu osiągniętego przez A. W. w roku 2006 miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, a także miejsca pracy A. W. i wysokości osiąganych przez niego dochodów doprowadził wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 315 000 zł, z której to kwoty uzyskał następnie korzyść majątkową w wysokości 30 000 zł, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. **M. B. (2)**, któremu zarzucono czyny oznaczone w części wstępnej wyroku numerami XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX i XXX.

6. **I. B.**, której zarzucono to, że:

XXXI. w okresie od września 2006 r. do września 2007 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. M., M. O. i innymi osobami, wzięła udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem była działalność przestępcza polegająca na wyłudzeniu, na podstawie dokumentów stwierdzających nieprawdę, kredytów w różnych wysokościach z banków prowadzących swą działalność na terenie P., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXXII. W okresie od listopada 2006 r. do grudnia 2006 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przyjęła od T. M. łącznie co najmniej 64 000 zł, mając świadomość tego, iż pieniądze te pochodzą z prowadzonej przez T. M. wspólnie z innymi osobami działalności przestępczej, polegającej na wyłudzeniu z Banku (...) S.A. w (...) kredytów gotówczowych, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIII. We wrześniu 2006 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami, działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 250 000 zł na nazwisko R. O. w (...) Bank S.A., wykładając na ten cel pieniądze w celu opłacenia kosztów związanych z podrobieniem dokumentów i opłaceniem podstawionej osoby, na której dane miał być zaciągnięty kredyt, jak również przedkładając następnie za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci operatu szacunkowego, PIT 37 oraz aktu notarialnego poprzez wprowadzenie banku (...) S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, doprowadziła wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 250 000 zł, z której to kwoty uzyskała następnie korzyść majątkową w wysokości 70 000 zł, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIV. w październiku 2006 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami, działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 285 000 zł na nazwisko N. R. w (...) Bank (...) S.A. w P., wykładając na ten cel pieniądze w celu opłacenia kosztów związanych z podrobieniem dokumentów i opłaceniem podstawionej osoby - przedkładając następnie za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci operatu szacunkowego nieruchomości położonej w Ł. potwierdzającego nieprawdziwy fakt zabudowania jej budynkiem jednorodzinny oraz odpisu aktu notarialnego sprzedaży tej nieruchomości oraz nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach N.

R., wprowadzając w ten sposób (...) Bank S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów i możliwości spłaty kredytu doprowadziła wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 285 000 zł, z której to kwoty uzyskała następnie korzyść majątkową w wysokości 60 000 zł, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXV. w dniu 7 września 2007 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. M. i innymi osobami, działając z zamiarem wyłudzenia kredytu hipotecznego w kwocie 315 000 zł na nazwisko A. W. w Banku (...) S.A., wykładając na ten cel pieniądze w kwocie 15 000 zł w celu opłacenia kosztów związanych z podrobieniem dokumentów, opłaceniem podstawionej osoby i sporządzeniem aktu notarialnego, przedkładając następnie za pośrednictwem innej osoby podrobione dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. W. w Sklepie (...), które to okoliczności wraz z trzema raportami miesięcznymi ZUS dotyczącymi zatrudnienia A. W. w w/w firmie w okresie od maja 2007 r. do lipca 2007 r. oraz nierzetelną deklaracją podatkową PIT 37 dotyczącą wysokości dochodu osiągniętego przez A. W. w roku 2006 miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu i poprzez wprowadzenie banku (...) S.A. w błąd co do autentyczności i rzetelności przedkładanych dokumentów, a także miejsca pracy A. W. i wysokości osiąganych przez niego dochodów doprowadziła wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 315 000 zł, z której to kwoty uzyskała następnie korzyść majątkową w wysokości 30 000 zł, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt III K 156/14:

P. C. został uznany za winnego:

- czynu opisanego I, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

- czynów opisanych w punktach II, III, IV, VI, VII, IX i X, przy czym uznano, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za te występki na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka,

- czynu opisanego w pkt V, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za ten występki na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka,

- czynu opisanego w pkt VIII, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za ten występki na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k., Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i sprowadził je do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

M. M. została uznana za winną:

- czynu opisanego XI, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzono jej karę 1 roku pozbawienia wolności,

- czynów opisanych w punktach XII, XIII, XIV, XVI, XVII, XIX i XX, przy czym uznano, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za te występki na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono jej karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka,

- czynu opisanego w pkt XV, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za ten występki na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka,

- czynu opisanego w pkt XVIII, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za ten występki na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono jej karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 80 (słownie ujęto pięćdziesięciu!) stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k., Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i sprowadził je do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

M. K. (1) został uznany za winnego:

- czynu opisanego XXI, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- czynów opisanych w punktach XXII i XXIII, przy czym uznano, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za te występki na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., Sąd połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i sprowadził je do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

M. B. (1) został uznany za winnego czynów opisanych w punktach XXIV i XXV, przy czym uznano, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za te występki na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

M. B. (2) został uniewinniony od popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach XXVI – XXX.

I. B. została uznana za winną:

- czynu opisanego XXXI, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzono jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- czynu opisanego w punkcie XXXII, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za ten występki na podstawie art. 291 § 1 k.k. w z zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono jej kare 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- czynów opisanych w punktach XXXIII, XXXIV i XXXV, przy czym uznano, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za te występki na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzono jej karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1 – 3 k.k. karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i sprowadził je do kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., Sąd Okręgowy zawiesił wykonanie kar pozbawienia wolności wymierzonych P. C., M. M., M. K. (1), M. B. (1) i I. B. na okres 5 lat próby, oddając ich w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy tych oskarżonych, którzy zostali skazani.

Obrońca M. M. podniósł następujące zarzuty:

- obrazę art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. polegającą na skazaniu oskarżonej za czyny opisane w części wstępnej wyroku w punktach XV, XVIII i XIX, mimo iż czyny te zostały już prawomocnie osądzone,
- obrazę art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. polegającą na skazaniu oskarżonej za czyn opisany w punkcie XVII części wstępnej wyroku, mimo braku skargi uprawnionego oskarżyciela,
- obrazę art. 7 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. polegającą na poczynieniu ustaleń co do świadomości oskarżonej odnośnie wyłudzenia kredytów z przekroczeniem zasad swobodnej oceny dowodów,
- obrazę art. 6, 7 i 410 k.p.k. polegającą na rezygnacji z bezpośredniego przesłuchania na rozprawie świadka T. M.,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżona była członkiem zorganizowanej grupy przestępczej i miała świadomość fałszywości i nierzetelności przedkładanych w banku dokumentów,
- rażąca niewspółmierność kary – jako zarzut alternatywny.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zakresie dotkniętym bezwzględными przyczynami odwoławczymi i w tej części umorzenie postępowania oraz uniewinnienie oskarżonej od popełnienia pozostałych zarzucanych jej czynów, a ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych I. B. i M. B. (1) podniósł zarzuty obrazy art. 7, 391 § 1 i 394 § 2 k.p.k., które zostały oparte na odstąpieniu od bezpośredniego przesłuchania na rozprawie T. M. i zarazem daniu wiary jego relacjom składanym w toku postępowania przygotowawczego, a w konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów albo o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego P. C. podniósł zarzuty obrazy art. 391 § 1, art. 6, art. 4, art. 5 § 2 i art. 410 k.p.k., które zogniskowały się na odstąpieniu od przesłuchania na rozprawie T. M., a także na wadliwej ocenie jego relacji złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Zarzutom tym odpowiadały stosowne zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych. Poza tym obrońca podniósł zarzut obrazy art. 413 k.p.k., a związany z rozbieżnością co do orzeczonej grzywny, wskazując na różnicę cyfrowego i słownego zapisu.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów albo o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca M. K. (1) podniósł następujące zarzuty:

- obrazę prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. polegająca na ich niesłusznym zastosowaniu, gdyż oskarżony nie wyczerpał znamion opisanych w tych przepisach,
- obrazę art. 424 k.p.k., wskazując na wady sporządzonego uzasadnienia zaskarżonego wyroku,
- obrazę art. 7 k.p.k. i połączony z tym błędy w ustaleniach faktycznych, a co było wynikiem dowolnej oceny relacji T. M..

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów albo o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacje okazały się zasadne. Przekonują o tym bardzo poważne uchybienie procesowe, których dopuścił się Sąd Okręgowy, a które zarazem rodzą tak istotne wątpliwości co do rzetelności procesu, w szczególności w momencie najważniejszym, czyli w chwili wyrokowania, że Sąd Odwoławczy nie mógł przejść nad nimi „do porządku dziennego”. Sąd Apelacyjny po prostu nie ma pewności, czy w chwili orzekania Sąd I instancji w ogóle poddał analizie zgromadzony w sprawie materiał, a przecież takie postąpienie jest konieczne, aby proces zyskał miano rzetelnego. Rodzaj zaistniałych błędów jest bowiem taki, że w postępowaniu odwoławczym nie sposób było je usunąć, aby jednocześnie nie naruszyć konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności i rzetelnego procesu, do którego oskarżeni mają prawo.

W celu wykazania podstaw poczynionej wyżej konstatacji, należy wyjść od tego, że postanowieniem z dnia 28 września 2015 r. (tom XXVI karta 4981), Sąd Okręgowy, w składzie w którym następnie wydał zaskarżony wyrok, umorzył postępowanie przeciwko M. M. o dwa czyny zarzucone jej w akcie oskarżenia w punktach XXV i XXIX, tj. pierwszy kwalifikowany z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k., a drugi kwalifikowany z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Przyczyną takiej decyzji było zaistnienie ujemnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. – powagi rzeczy osądzonej. Przepięstwa te zostały bowiem prawomocnie osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu wyrokiem z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie III K 253/13, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie IV Ka 368/14. Problem „nakładania się” zarzutów w obu sprawach zasygnalizował Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu już pismem z dnia 17 stycznia 2014 r. (tom XX karta 3894).

Mimo wydania powyższego postanowienia, Sąd Okręgowy w Poznaniu, wydając zaskarżony wyrok w dniu 27 czerwca 2017 r., w punktach 8 i 9, skazał M. M. za oba czyny, co do których wcześniej umorzył postępowanie (w części wstępnej wyroku opisy tych czynów zostały oznaczone numerami XV i XIX – numeracja uległa zmianie w stosunku do tej, która była zawarta w akcie oskarżenia na skutek wyłączeń spraw poszczególnych oskarżonych do odrębnego rozpoznania).

Idąc dalej, na rozprawie w dniu 3 września 2015 r., prokurator oświadczył ustnie do protokołu, że w punktach XXVI i XXVII aktu oskarżenia (w części wstępnej wyroku są to punkty odpowiednio XVI i XVII) omyłkowo ujęto te same zarzuty. W protokole odnotowano również, iż oskarżyciel „cofa zarzut 27”. Zestawienie treści obu zarzutów nie pozostawia wątpliwości, że są one tożsame. Sąd Okręgowy skazując M. M. potraktował te zarzuty jak dwa odrębne przestępstwa, co w uzasadnieniu wyroku określił mianem „oczywistej omyłki”.

Na marginesie tylko można zauważyć, że na rozprawie w dniu 30 maja 2017 r. zamknięto przewód sądowy i wyznaczono termin publikacyjny dzień 13 czerwca 2017 r. Tego dnia Sąd Okręgowy zarządził przerwę do dnia 27 czerwca 2017 r. Uczyniono to z obrazą art. 409 k.p.k., ponieważ nie wznowiono przewodu sądowego. Uchybienie to nie miało jednak wpływu na treść rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego.

Przedstawione wyżej fakty prowadzą do dwóch wniosków. Pierwszy wniosek, dość oczywisty, to taki, że niezbędne jest umorzenie postępowania o czyny, za które Sąd Okręgowy skazał oskarżoną M. M., mimo istniejącego stanu rzeczy osądzonej. Kwestia „cofnięcia zarzutu” będzie omówiona w dalszej części uzasadnienia. Drugi wniosek dotyczy

pozostajej części zaskarżonego wyroku i przeradza się w pytanie, czy mimo zaistniałych faktów przeprowadzone przed Sądem I instancji postępowanie spełnia standard rzetelnego procesu w stopniu niezbędnym do tego, aby w ogóle rozważać jego merytoryczną trafność lub błędność, czy też waga zaistniałych uchybień i ich charakter czynią koniecznym uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania? Sąd Apelacyjny uznał, że niezbędne jest uchylenie zaskarżonego wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Za takim rozstrzygnięciem przemawiają poważne względy gwarancyjne.

Otóż, zgodnie z art. 92 k.p.k., **„podstawę orzeczenia może stanowić tylko całościowy kształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia”**. W przepisie tym ustawodawca akcentuje bardzo ważne z punktu widzenia rzetelnego procesu kwestie. Z jednej strony zwraca uwagę na „podstawę orzeczenia”, a z drugiej strony na konieczność uwzględnienia „całościowego kształtu okoliczności”, które zostały „ujawnione w postępowaniu”, a które mają znaczenie dla „rozstrzygnięcia”. Pokazuje to jak ważny jest moment wyrokowania. To w tej zaistniałej na osi czasu chwili, sąd musi wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności istotne w sprawie. Oznacza to, że w tym właśnie momencie w świadomości członków składu orzekającego znajdują odzwierciedlenie wszelkie zdarzenia, dowody i inne okoliczności, które tworząc ich „całościowy kształt” stają się podstawą przekonania sądu o potrzebie wydania wyroku o określonej treści. Brak odzwierciedlenia tych okoliczności w świadomości sądu w momencie wyrokowania stanowi obrazę art. 92 k.p.k., a od intensywności uchybień leżących u podstaw tej obraz, uzależnione są jej skutki.

W niniejszej sprawie, waga i charakter popełnionych przez Sąd Okręgowy błędów, rodzi tak poważne wątpliwości, co do tego, czy w chwili wyrokowania w świadomości składu orzekającego znajdował odzwierciedlenie „całościowy kształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu” i mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, że nawet najbardziej przychylnie nastawienie nie jest w stanie ich usunąć. Nie sposób inaczej ocenić tego, że sąd skazuje za dwa przestępstwa, co do których w tym samym składzie wcześniej umorzył postępowanie z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, czy też to, że dwukrotnie skazuje oskarżoną za to samo przestępstwo. Co istotne, oskarżyciel w mowie końcowej nie wnosił o skazanie za te czyny. Stawiając pytanie o przyczynę tych błędów, należy odpowiedzieć, że była nią niepamięć, bo gdyby sąd pamiętał o przedstawionych faktach, to zapewne nie skazałby za czyny, co do których umorzył postępowanie oraz nie skazałby oskarżonej dwukrotnie za to samo przestępstwo. Jeżeli zaś te fakty nie znalazły odzwierciedlenia w świadomości sądu w chwili wyrokowania, to pojawiają się bardzo uzasadnione wątpliwości, co do pozostałych okoliczności, a m.in. odnoszących się do całościowego kształtu zgromadzonych dowodów. Sąd Apelacyjny nabrął tych wątpliwości. Nie chodzi przy tym o to, że doszło do popełnienia uchybień. Błędy się zdarzają także sądom wyższych instancji. Nie jest to rzecz pożądana, ale ze względów społecznych, ludzkich zrozumiała. Problem tkwi jednak w tym, że w niniejszej sprawie waga zaistniałych uchybień jest wyjątkowa. Trudno wręcz wytłumaczyć, jak do tego mogło dojść. W aktach przecież znajdowały się stosowne dokumenty, zapisy w protokole, a nie mówiąc już o tożsamym składzie, który wydał w dniu 28 września 2015 r. postanowienie o umorzeniu postępowania, co do dwóch czynów. Nie ma przy znaczenia treść uzasadnienia, które jest przecież sporządzane po zapadnięciu wyroku i nie zmienia niczego w układzie faktów zaistniałych w sprawie. Poza tym uzasadnienie to nie cechuje się należyta wnikliwością.

Wątpliwości Sądu Apelacyjnego w omawianym zakresie, znajdują też oparcie w innych okolicznościach, choć już nie o takiej randze jak te wskazane wyżej, ale również nie pozbawione znaczenia. Po pierwsze, na karcie 5876 (tom XXX) znajduje się dokument, z którego wynika, że kredyt dotyczący kwoty 315 000 złotych – umowa zawarta w dniu 7 września 2007 r. z A. W. – został spłacony w dniu 12 listopada 2007 r. Nie przesądzając ostatecznego wpływu tej okoliczności na treść wyroku, zauważyć trzeba, że Sąd Okręgowy przedmiotową informację pominął, choć rodzi ona wątpliwości w zakresie zasadności przyjęcia w kwalifikacji art. 286 § 1 k.k. Tak samo rozważenia wymagała znajdująca się na karcie 5919 informacja dotycząca kredytu pobranego przez D. K. (2). Po drugie, zwraca uwagę „schematyczność” wydanego wyroku. Oskarżonym, którzy zostali skazani ostatecznie wymierzono identyczne kary pozbawienia wolności (jako kary łączne lub za jeden tylko ciąg, jak w przypadku oskarżonego M. B. (1)) oraz zakreślono identyczny okres próby. Stało się tak niezależnie od tego ile poszczególnym oskarżonym przypisano przestępstw, jakie kwoty wyłudzili oraz niezależnie od ich warunków i właściwości osobistych (np. niektórzy byli karani, a niektórzy nie itp.). Sąd Apelacyjny zdaje sobie sprawę, że z uwagi na zakaz reformationis in peius w ponownym postępowaniu sytuacja oskarżonych nie będzie mogła ulec pogorszeniu (apelacje wnieśli tylko obrońcy), ale taki „automatyzm”

wyroku nie tylko, że nie rozwiewa wątpliwości, co do wzięcia przez Sąd I instancji pod uwagę całości materiały w momencie wyrokowania, ale je pogłębia.

Analizowany problem nabiera o tyle istotnego znaczenia, że de facto najważniejszym dowodem, który stał się podstawą przypisania sprawstwa oskarżonym, był dowód z zeznań T. M., który na rozprawie został przesłuchany na niewielką część istotnych w sprawie okoliczności. obrońcy i oskarżeni nie mieli możliwości zadawania mu pytań. Niewątpliwie znacząco ograniczyło to prawo do obronnych oskarżonych. Sąd oparł się w znakomitej większości na relacjach świadka z postępowania przygotowawczego. W takiej sytuacji wszelkie wątpliwości co do rzetelności procesu, a w szczególności tego, czy w momencie wyrokowania w świadomości sądy znajdował odzwierciedlenie całokształt okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, nabierają jeszcze większego znaczenia. Jak już to podkreślono, Sąd Apelacyjny te wątpliwości ma, a fakty które je naprowadzają mają jednoznaczną wymowę. Brak jest zarazem takich okoliczności, które mogłyby tę wymowę zniwelować. Ujawnione na rozprawie relacje T. M., jak sam Sąd I instancji przyznał, w wielu miejscach są niekonsekwentne i wewnętrznie sprzeczne. Podejmując decyzję o ujawnieniu relacji T. M., Sąd Okręgowy przekazał stronom informację uzyskaną telefonicznie od funkcjonariusza CBS. Mimo sprzeciwu prokuratora, na podstawie tej informacji, postanowił odstąpić od bezpośredniego przesłuchania w/w świadka. W przekonaniu Sądu Apelacyjnego decyzja ta winna być poprzedzona podjęciem próby uzyskania bardziej szczegółowych, pisemnych informacji od CBS, czy stan zdrowia, na który powołał się T. M. w ogóle uniemożliwia mu udział w przesłuchaniu w przyszłości. Z załączanych do akt dokumentów (zaświadczeń) nie wynika, aby przeszkoda ta miała charakter trwały. Takie działania były niezbędne. Może i okazałyby się one mało skuteczne, ale w tego typu sprawie, gdzie odstępstwo od zasady bezpośredniości dotyczy najważniejszego dowodu, Sąd ponad miarę musi dołożyć należytej staranności, czego przejawem powinno być podjęcie wszelkich działań, które zapobiegłyby ograniczeniu prawa do obrony, choćby ich skuteczność potencjalnie nie była duża, ale antycypować tego nie należy. Z zapisu znajdującego się w protokole nie wynika, aby świadek oświadczył funkcjonariuszom, że nigdy już nie zamierza złożyć zeznań.

Zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocena relacji T. M. jest powierzchowna. W rzeczywistości nie odniesiono się rzeczowo do spornych kwestii, które dotyczą sprawstwa oskarżonych. Niekiedy ocena sprowadza się do autorytarnych stwierdzeń. Na te niedociągnięcia słusznie zwrócili uwagę obrońcy w swoich apelacjach. Uchybienie to ma jednak drugorzędne znaczenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny uznał, że odnośnie momentu wyrokowania zaistniały takie wątpliwości co do rzetelności proces prowadzonego przed Sądem I instancji, że wyrok musi być uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania - oczywiście poza czynami, co do których doszło do obrazy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., ponieważ w tym zakresie należało wyrok uchylić i umorzyć postępowanie.

Jeżeli chodzi o dwukrotne skazanie za ten sam czyn, to Sąd Apelacyjny podkreśla, że Kodeks postępowania karnego nie zna instytucji „cofnięcia zarzutu”. Cofnięcie skargi może dotyczyć tylko czynu (czynów). Gdyby więc założyć, że oskarżyciel poprzez swoje oświadczenie złożone na rozprawie w dniu 3 września 2015 r. wyraził wolę cofnięcia aktu oskarżenia co do czynu zarzuconego w punkcie XXVII aktu oskarżenia (punkt XVII części wstępnej wyroku), to oznaczałoby to w konsekwencji także brak możliwości skazania za „zarzut” z punktu XXVI (punkt XVI części wstępnej wyroku) aktu oskarżenia. Oba wszak zarzutu dotyczą tego samego, czyli jednego czynu. Analiza wypowiedzi prokuratora prowadzi jednak do wniosku, że jego wolą nie było cofnięcie skargi co do czynu, co musiałoby skutkować umorzeniem postępowania w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., lecz ustrzeżenie Sądu przed powieleniem błędu popełnionego w akcie oskarżenia. Nie jest więc dopuszczalne umorzenie postępowania o przedmiotowy czyn, ponieważ skarga uprawnionego oskarżyciela nadal istnieje. Uchylając zaskarżony wyrok w tej części, Sąd Apelacyjny nie miał prawnych możliwości naprawienia tego błędu. Mógłby to uczynić, gdyby uznał skazanie na tym etapie za zasadne, albo też gdyby przesądził o niewinności oskarżonej w tym zakresie. Korekta polegałaby jednak nie na uchyleniu wyroku w tej części, ale na jego zmianie polegającej na uznaniu oskarżonej, w ramach zarzutów opisanych we wspomnianych punktach, za winną albo niewinną jednego czynu, o czym Sąd Okręgowy winien pamiętać

ponownie rozpoznając sprawę. Umorzenie postępowania przez Sąd Apelacyjny co do „zarzutu” z punktu XVII części wstępnej wyroku, spowodowałoby stan rzeczy osądzonej co do opisanego w nim czynu.

Reasumując, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok odnośnie M. M. w punkcie 8, co do czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz w punkcie 9, co do czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i co do obu tych czynów, na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., postępowanie karne przeciwko oskarżonej umorzył i w tym zakresie kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Nadto Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w całości wobec oskarżonych P. C., M. K. (1), M. B. (1) i I. B. oraz w części wobec M. M., tj. w punktach 7, 10, 11 i 12, jak też w punkcie 8, co do czynów opisanych w punktach XII, XIII, XIV, XVI, XVII i XX części wstępnej wyroku i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania

Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd Okręgowy powinien przeprowadzić dowody niezbędne dla wydania prawidłowego wyroku w części przekazanej do ponownego rozpoznania. Zadaniem Sądu I instancji będzie też podjęcie, z należytą starannością, wszelkich działań, które pozwoliłyby przesłuchać świadka T. M., choćby na odległość przy wykorzystaniu stosownych urządzeń technicznych albo w ramach pomocy prawnej. Chodzi o zapewnienie w jak największym stopniu prawa do obrony. Gdyby okazało się to niemożliwe, to ocena jego relacji musi być bardzo wnikliwa i niepomijająca spornych kwestii. Nadto Sąd Okręgowy musi pamiętać, aby w chwili wyrokowania naprawić błąd istniejący w akcie oskarżenia, tak aby nie doszło do dwukrotnego skazania lub uniewinnienia oskarżonej M. M. za ten sam czyn.

Izabela Pospieska Przemysław Grajzer Henryk KomisarSKI